

»Men du, Jytte? Du holder altsaa af ham?«

Jytte lukkede Moderens Mund med sin Haand og sagde:

»Nu taler vi ikke mere om ham, Mor! Jeg veed jo alt, hvad du vil sige. Du kan ikke lide Karsten From. Det har du tidt nok fortalt mig, og du har vel haft dine Grunde til det. Jeg ber dig blot, om du vil vise dig lidt hensynsfuld imod ham, naar han er her. Mere forlanger jeg ikke.«

Hun kyssede flygtigt Moderens Pande og rejste sig. Lidt efter gik hun ind til sig selv for at tage sit Overtøj paa.

Fru Berthas Øjne fulgte hende til Døren med det raadløse Udtryk, som de altid fik, naar hun maatte mindes den gamle Grandtante Ernestine og hendes mørke Profetier. — Da Døren lukkedes, sank hun sammen med Hænderne for Ansigtet.

KLOKKEN to om Eftermiddagen forlod Jægermesteren allerede Rigsdagen for at tage hen til Karsten From, som nu var begyndt paa den endelige Udførelse af hans Portræt. Opholdet i Rigsdagen kedede ham i disse Dage. Tilskuergalleriet var næsten tomt. I den reserverede Loge havde der idag overhovedet ikke været andre Damer end den gamle Hugaf i Skørter, Frøken Evaldsen. Publikum var bleven